

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش والدگری به مادران بر تعارض والد-فرزندی و بهزیستی روانشناختی نوجوانان

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نظیر مظفری - کاندیدای دکتری روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

شهلا پاکدامن - دانشیار روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

علی زاده محمدی - دانشیار روانشناسی بالینی، پژوهشکده ی خانواده، دانشگاه شهید بهشتی تهران

نیکزاد قنبری پیرکاشانی - کاندیدای دکتری روانشناسی بالینی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: از آنجایی که آموزش والدگری بر ابعاد مختلف زندگی خانواده ها تأثیر بسزایی دارد، پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش والدگری بر تعارض والد-فرزندی و بهزیستی روانشناختی نوجوانان انجام گرفت. مواد و روش: پژوهش حاضر از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون بود. جامعه ی آماری شامل مادران پایه ی نهم شهر سنج در سال تحصیلی 98-1397 بود که از میان آنها با بهره گیری از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله‌ای 51 نفر از مادران نوجوانان دختر و پسر که نمره ی بالایی در تعارض والد-فرزندی کسب کردند در دو گروه آموزشی و کنترل انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده ها علاوه بر اطلاعات جمعیت شناختی، از پرسشنامه ی تعارض‌والد-فرزندی و بهزیستی روانشناختی استفاده شد. دوره ی آموزش والدگری نیز شامل هشت جلسه ی 100 دقیقه ای مطابق دستورالعمل سازمان انجمن اولیاء و مربیان وزارت آموزش و پرورش بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که آموزش والدگری بر کاهش تعارض والد-فرزندی و ارتقای بهزیستی روانشناختی نوجوانان تأثیر دارد. نتیجه گیری: با استفاده از دوره های آموزش والدگری می توان در جهت کاستن تعارض والد-فرزندی و ارتقای بهزیستی روانشناختی نوجوانان استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

بسته ی آموزشی، بهزیستی روانشناختی، تعارض والد-فرزندی، نوجوانان، والدگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151688>

